

Nr 1636

av herr Tobé

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 180 med förslag till lag om ändring i fastighetsbildningslagen (1970: 988), m. m.

I propositionen föreslås bl. a. en ändring av FBL 3:2 i avsikt att slå vakt kring det kommunala planmonopolet. Till mönster har tagits vissa regler i byggnadsstadgan, BS 67 och 71. I dessa regler slås fast att länsstyrelse inte kan medge dispens för byggande utan tillstyrkan av byggnadsnämnd samt att besvär inte kan anföras mot beslut av byggnadsnämnd att avslå dispens, då nämnden fått sådan rätt delegerad på sig.

Då dessa regler fick sin nu gällande utformning 1959 gjordes ett betydelsefullt undantag, nämligen det att spärreglerna inte gällde om dispensbesluten avsåg byggnadsplan. Detta kan endast indirekt utläsas av BS. I motiven anges som skäl till undantaget att byggnadsplan till övervägande del gällde landskommuner, som inte hade någon tradition på planeringsområdet och ofta saknade bistånd av fackutbildad personal. Det kunde alltså tänkas att det var nyttigt att inte då låta planmonopolets principer helt slå igenom. Avsikten var förvisso också att genom sådana uttalanden sporra landskommunerna att ta allvarligt på dessa ting.

Nu är situationen en helt annan. Av de ca 270 kommuner, som vi är på väg mot, kommer knappast någon att inte ha erforderlig kapacitet för att själv bedöma när avvikelser från plan kan medges eller icke. Därtill kommer att i flertalet kommuner kommer det att finnas såväl stadsplaner som byggnadsplaner, genom sammanläggning av f. d. stads- och landskommuner. Restriktionen kommer alltså att drabba även våra storstadskommuner, som kan hävda sitt planmonopol i de invecklade cityområdena men inte inom ytterområdena, där förhållandena oftast är enklare.

Enligt min mening är det inte lämpligt att nu i FBL införa regler från BS, som redan är föråldrade. I stället uppkommer frågan om inte BS borde ändras så att full likställighet i dessa avseenden föreligger mellan stadplan och byggnadsplan. Det enhetliga planinstitut som bygglagutredningen har till uppdrag att utreda torde dröja ännu några år innan det kan komma i tillämpning.

Med anledning av det anförda får jag hemställa

att riksdagen måtte besluta

att vid den ändring som föreslagits i fastighetsbildningslagen

3:2 byggnadsplan jämföras med stadsplan samt
att i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå att motsvarande ändring
vidtas i byggnadsstadgan.

Stockholm den 29 november 1971

ERIK TOBÉ (fp)